

Montrealas Jauniešis

Nr.2

1968.gada 28. janvarī

2.gada gājums

DRAUDZĪGAIS AICINĀJUMS .

Tā kā šis skolas žurnāls iznāk Draudzīgā aicinājuma dienā, es domāju, ka ir īstais laiks pastāstīt drusku par Draudzīgo aicinājumu kā tas sākās un iespaidoja latviešu kulturu un izglītību Latvijā un trimdā.

Pirmais Draudzīgais aicinājums atskanēja priekš 33 gadiem tā laika valsts prezidenta Kārļa Ulmaņa vārda dienā 28.janvarī.Viņš aicināja draugus, lai nesūta viņam dāvanas, bet lai atcerās savas skolas un dāvina tām grāmatas, gleznas un mācības līdzekļus.Daudzi to darīja.Daži nedāvināja tieši skolām, bet Kulturas fondam, kas saņemtās vērtības izdalīja pa skolām.Pirmos 3 gadus ar Kulturas fonda palīdzību saziņoja 1.241.910 grāmatu, 471.148.-latus naudā, 1343 gleznas un vēl citas vērtības.Ar Kulturas fondam iemaksāto naudu nopirka 120.000 grāmatu.Tās tika dāvinātas pa lielākai daļai pamatskolām.

Draudzīgais aicinājums nebija vienīgā kulturālā maipa, ko K.Ulmanis izveda.Viņš nodibināja arī Studiju fondu un Tēvzemes balvu.Tēvzemes balvu piešķīra labākiem dzejniekiem, rakstniekiem un māksliniekiem, to saņēma arī operdziedātājs Ādolfs Kaktiņš.Tēvzemes balva ir trimdā atjaunota.

Valodu var iemācīties tikai runājot un lasot.Latviešu valoda ir ļoti bagāta un ir daudz vārdu, ko ikdienišķīgā dzīvē maz lieto, bet grāmatās tos var atrast.Tagad, trimdā, latviešu valodu nācās mazāk lietot-skolās un arī pēc skolas bērni bieži runā angļiski.Latviski iznāk runāt mazu laiciņu mājās un sestdienas rītos latviešu skolā.Lasot latviešu grāmatas var arī daudz ko citu iemācīties, ne tikai valodu(piem.dzīves gudrību)

Draudzīgais aicinājums turpinājas vēl šodien.Pagājušā gadā mūsu skola saņēma 600-.dol.ziedojumus .Būtu jauki, ja latviešu skolā pieaugtu skolēnu skaits.Tad Draudzīgais aicinājums nekad neapstātos.

Uģis Bickis
Žurnāla redaktors.

LATVIJAS KAROGS .

Es esmu Latvijas karogs, sarkans-balts-sarkans. Kad es esmu dzimis, es nezinu. Daži domā, ka es dzimu kara laukā, kur kāds karavīrs, nonāvēts, bija nolikts uz balta palaga, un palaga malas no viņa asinīm palika sarkanas.

Es biju pieņemts kā Latvijas simbols, es biju līdz ar latviešu vīriem kara laukos.

Pēc pirmā pasaules kara, kad Latvija kļuva brīva valsts, es pļivinājos visās Latvijas malās. Pēc 22 gadiem krievi ienāca Latvijā. Mani tur vairs nekur neatrada. Mani noslēpa. Vēlāk vācieši ienāca Latvijā un tad atkal krievi. Otrā pasaules kara beigās Latvijas brīvība bija atņemta.

Tagad mani vairs nevar atrast Latvijā, tur ir cits, svešs karogs manā vietā. Mani tagad var atrast brīvā pasaulē katrā vietā, kur dzīvo latvieši, kas tāpat kā es gaida dienu, kad varēs atgriezties Latvijā.

Ralfs Grinbergs,
1.ģimn.kl.

GRĀMATA UN TELEVIZIJA .

Grāmatai ir ilga pagātne. Sākumā tās lasīja tikai nedaudzi mācītāji vīri. Ar drukāto burtu izgudrošanu, grāmatas sāka lasīt daudz vairāk cilvēku. Kad skolas kļuva obligātas, grāmatu lasītāju, kā arī grāmatu skaits ļoti palielinājās.

Labas grāmatas nolūks ir mācīt cilvēkiem labo. To kādreiz var izteikt īsā stāstā, dzejolī, vai arī garā romanā.

Daudzās mājās ir grāmatu pilni plaukti un galdi, un ir tur lieli grāmatu lasītāji. Citās mājās lasa ļoti reti.

Vairāk skatās televīziju. Televīziju ir vieglāk skatīties nekā lasīt grāmatu, jo tas prasa mazāk izdomas. Ko televīzijā parāda vienā skatā, tas grāmatā aizņem vairākas lapaspuses. Skatoties televīziju mēs reizē dzirdam vārdus vai mūziku, kas grāmatu lasot ir grūti iespējams. Krāsainā televīzija ir vēl pievilcīgāka, kaut gan īsto dzīvi nevar pilnīgi attēlot. Bez tam, viss norisinās ļoti ātri un daudzkas nepaliek atmiņā. Redzēto nevar atkārtot, kā tas iespējams grāmatā, kur var atšķirt vajadzīgo vietu un to pārlasīt.

Televīzija vēl tagad ir savas attīstības sākumā un tās progress nākotnē nav nemaz paredzams. Liekas, ka sacensība starp grāmatām un televīziju būs tikpat asa, kā starp skaņu platēm un mūziķiem. Kad skaņu plates panāca atzišanu, tad daudzi mūziķi zaudēja darbu. Daudz gadu pagāja kamēr mūziķi atguva savu vietu.

Kaut gan televīzijai ir liela piekrišana, tā nevarēs nekad grāmatu atvietot, ne arī grāmata atvietot televīziju.

Ingrida Deksnis
3.ģimn.kl.

KAS IR LAMEKINS II?

Jūs visi ziniet, ka Lameķins bija kursu ķēniņš krusta kara laikos. Bet kas ir Lameķins II?

To jūs neatradīsiet vēstures grāmatā, vai kādā citā grāmatā. To vienīgi var redzēt sestdienas rītos latviešu skolā, septītā klasē. Tur viņš sēd solā, klausās ko māca klases audzinātājs un ko atbild bērni.

Lameķins II savu vārdu dabūja 1967. gada 27. decembrī. Vārda došanas brīdī bija klāt visas septītas klases meitenes, Lameķins pats un citi labvēļi. Lameķins bija ģērbies dzeltenās biksēs, koši oranžā vestē un galvā tam bija tādas pašas krāsas cepure. Viņš bija priecīgs kā vienmēr. Vārdu meklējām latviešu kalendārī. Iesākām ar janvāri. Lasījām visus zēnu vārdus. Tikām līdz 30. septembrim - Lameķins. Lameķins II! Te palīdzēja latviešu skolā mācītā vēsture un paredzētais vēstures eksāmens.

Kas tad ir Lameķins II ?

Lameķins II ir 7. klases maskots. Tas ir liels spēļu lācis, kuru laimēju pagājušā gadā Trīsvienības draudzes eglītes vakarā.

Ko gan teiktu kuršu ķēniņš Lameķins, ieraudzīdams tādu sava vārda nesēju?

Kristīne Vikmanis

7. pamatsk. kl.

18. NOVEMBRIS.

Astonpadsmitais novembris ir Latvijas valsts dibināšanas diena. Šinī dienā latviešu tauta pasludināja visai pasaulei ka tā grib būt brīva un neatkarīga. No tā laika 18. novembris ir bijis svētku diena. Tētis man ir stāstījis par 18. novembra svinībām Latvijā. Notika gājieni uz brāļu kapiem kur godināja kritušos varoņus. Pēc tam notika sarīkojumi un dažādas izpriecas. Latvijā tagad nav brīva un 18. novembris ir aizliegts svinēt. Mēs skolā katru gadu 18. novembrī atceramies Latvijas priecīgās dienas.

Renāte Dindzāns

6. pamatsk. kl.

RŪKĪŠA KURPES.

Mazais rūķis, Roberts, taisījās iet pie kurpnieka. Viņš uzvilka mēteli un skrēja ārā pa durvīm. Kad Roberts pie kurpnieka bija atnācis viņš izmeklēja skaistas zelta kurpes, kurās viņam ļoti patika. Viņš parādīja kurpes mātei un tā ļoti nopriecājās, ka viņš bija tik skaistas kurpes izvēlējies. Roberts uzvilka skaistās kurpes kājās un parādīja tās saviem draugiem. Viņi arī nopriecājās. Tad Roberts ieraudzīja Kārli, kas viņam bija sliktis draugs. Kārlis bija greizsirdīgs, ka Robertam bija skaistas kurpes, bet viņam tādas nebija. Kārlis izņēma kautko ārā no kabatas, kas izskatījās taisni tā kā bumba, bet īstenībā bija ciets, apaļš akmens. Kārlis uzsauca Robertam, lai viņš sper atpakaļ bumbu. Bumba ātri ripoja uz Roberta kurpēm un Roberts sagatavojās spert. Kad bumba bija taisni viņam pie kājām, viņš palēca nost un skatījās, ka tā ritinājas uz mājas pusi. Norībēja liels troksnis, kad apaļais akmens iesitās mājas sānos. Roberta māte skatījās pa logu ārā, kas noticis. Kad Kārlis ieraudzīja Roberta māti viņš skrēja ļoti ātri projām, viņš bēga. Roberts Kārli nekad vairs neredzēja, bet zelta kurpes viņam palika visu mūžu.

Edgars Andris Bērzonis

5. pamatsk. kl.

KO ZIEMSVĒTKU VECĪTIS DOMĀJA PĒC ZIEMSVĒTKIEM.

Ziemsvētki bija aizgājuši. Visā garajā gadā Ziemsvētku vecītis bija grūti strādājis. Rūķi līdzēja viņam mantas sataisīt, ziemeļbrieži jūdās viņa kamanās, un viņš pats gāja no mājas uz māju svētku vakarā, lai visas daudzās mantas izdalītu. Kad visi ceļi bija izstaigāti, Ziemsvētku vecītis jutās piekusis un nosalis. Apmierināts viņš aizgāja savā mājiņā, nosēdās pie karstā kamina un domāja.

Viņš atminējās sīkos atgadījumus mantas nogādājot. Bet arī to, kā viņš iekāpa skurstenī, bet nevarēja izkāpt no skursteņa ārā. Neko nevarēja darīt, bija jāmodina mājas ļaudis. Tas viņam nemaz nepatika, jo viņš gribēja būt noslēpumains.

Tēvs samiegojies izlaida Ziemsvētku vecīti pa lielajām durvīm. Aizejot Ziemsvētku vecītis noteica: "Nākošajā gadā atceries skursteņa caurumu iztaisīt lielāku."

Tagad Ziemsvētku vecītis sēdēja un domāja, vai zemes ļaudis to atcerēsies vai ne?.....

Mārtiņš Ozoliņš
5.pamatsk.kl.

ZIEMASSVĒTKI .

Ziemassvētki nav vairs tālu. Visi cilvēki ir ļoti aizņemti pērkot dāvanas un pušķojot eglītes. Visi gaida Ziemassvētkus ar prieku. Ir ļoti jauki, ja svētku vakarā snieg sniegs, bet ne katru gadu tas tā notiek. Ziemassvētku vakarā parasti visi iet uz baznīcu. Beidzot pienāk Ziemassvētku rīts. Visiem ir lielu lielais prieks taisīt vaļā krāsainos papīros ietītās dāvanas. Ir tik ilgi gaidīts uz Ziemassvētkiem un nu beidzot tie ir klāt.

Ieva Lakats
6.pamatsk.kl.

ZIEMASSVĒTKI.

Balts galdauts ir noklāts pār zemi. Sniegs ir uzsnidzis. Laiks kļūst aukstāks un dienas paliek īsākas. Sniega vīri ceļas un sniega bumbas lido. Puikas spēlē hokeju un meitenes slido vai slēpo.

Ziemassvētki tuvojas. Katru gadu mēs svinam 25.decembri, tāpēc ka Jēzus Kristus bija dzimis.

Mans tētis ir tikko aizbraucis pēc eglītes. Mājās visi gaida. Ak, tur viņš nāk! Tagad mēs varam eglīti izpušķot ar skaistām spuldzītēm un citiem spožumiem. Kamēr citi to dara es atnesu dekorācijas ko likt uz durvīm un logiem. Mazi bērni tic, ka Ziemassvētku vecītis atnes dāvanas.

Dažreiz mēs braucam uz laukiem ciemā svinēt šos svētkus. Jauno gadu gaidīsim ar draugiem. Uz galda mēs uzliksim šķīvīti ar maizi, sāli un naudu, lai visu gadu mums tas būtu.

Vai, kā dienas lido! Drīz vajadzēs iet atpakaļ uz skolu.

Anita Porietis
6.pamatsk.kl.

EXPO 67.

Es esmu bijis Expo 11 reizes un es redzēju 53 paviljonus. Man vislabāk patika Rietumkanadas, Telefona, Austrālijas, Anglijas un

Kominco paviljoni.

Rietumkanadas paviljonā cilvēki ar liftu nobrauca uz it kā raktuvēm. Telefona paviljonā bija filma par Kanadu. Austrālijas paviljonā ķenguri, runājošie krēsli un markas. Kominki paviljonā bija filma par transportu, otrā daļa bija par jūteklēm: redzi, dzirdi, garšu, tausti un ožu.

Stāvot rindā pie čechu paviljona viena liela meita dziedāja par ilgo gaidīšanu un aukstumu, jo tai dienā bija ļoti auksts. Šī dziedāšana mūs visus ļoti uzjautrināja.

Man ir ļoti daudz zīmogu pasē par piemiņu. Nākamā psasaules izstāde būs Japanā. Es labprāt to apmeklētu.

Roberts Kalniņš
6.pamatsk.kl.

SLĒPOŠANA .

Slēpošana ir viens no visdzīvākajiem sportiem. Slēpes un slēpošanas piederumi dārgi maksā, bet ja kāds vēlās šo sportu iemācīties, tas tas atmaksājas. Slēpošanu jāiemācās pamazām un ir labāk, ja to dara specialista vadībā.

Iesācēji sāk no maziem pakalniem un pamazām pāriet uz stāvākām nogāzēm. Šis mākslas iesācēji daudzreiz kritīs, bet tas viņus neapsturēs, viņi lēks atpakaļ uz slēpēm un dosies atkal uz priekšu. Jo kas gan nobīdīsies, ja svaigais sniegs kādreiz tiek aiz apkakles - tas jau ir daļa no prieka.

Slēpotāji, kas jau ir iemācījušies slēpot, var pa pilnam iebaudīt šo jauko sportu. Neviens kalns viņiem nav par stāvu vai par augstu. Viegli un veikli viņi slīd garām apsnigušiem krūmiem un priedēm. Slēpošana un uzturēšanās brīvā dabā tiešām sagādā vislielāko baudu.

Paulis Ķipēns
1.ģimn.kl.

Kārlis Miezis
2.ģimn.kl.

Dzejolis.

Briedis
stalts un drošs
nepazīst kaŗa,
nogalināšanas un ienaida.

Balodis
tīrs un balts
nebēdā
kuŗš maldās, kuŗš nekļūdās.

Bērns
skaists un mīļš
nepazīst
briesmas vai vilšanas.

Un vīrs,
tagad uzaudzis liels,
uzbūvē bumbu
un nobeidz visus

Pat sevi....

NEBALTĀ DIENĀ .

Šorīt es aizgulējos. Māte mani cēla agrāk, bet es atkal aizmiglu. Pulkstens bija astoņi un bija jābūt jau pie autobusa pieturas. Es izskrēju no mājas bez brokastīm un sāku ceļu uz skolu.

Skolā man gāja tāpat kā kurā katrā dienā. Kad nāca vēstures stunda, man ienāca prātā, ka esmu aizmirsusi padarīt manu uzdevumu. Es izmānījos, un skolotājam pateicu, ka esmu padarījusi šo darbu, bet aizmirsu mājās. Pēdīgi zvans skanēja un skola bija beigusies šai dienai.

Autobusa pieturā es atcerējos, ka šodien bija pirmdiena un man šo pēcpusdienu jābrauc uz konservatoriju uz klavieru stundu, bet es biju aizmirsusi paņemt līdzī savas nošu grāmatas. Steidzīgi es aizbraucu uz mājām, kur es paņēmu tās grāmatas un atkal devos uz autobusu. Tur man bija jāgaida kamēr atbrauc tas lēnais autobuss. Es tagad biju tik uztraukta, ka es nemaz nevarēju skaidri domāt. Kad es iekāpu busā es aptvēru, ka esmu aizmirsusi manas brilles skolas somā. Es zināju, ka es tagad nevaru atkal skriet mājās, jo es jau tāpat biju par vēlu. Es aizbraucu uz konservatoriju, kur es mēģināju izskaidrot manu nokavēšanos skolotājam, bet tas neizdevās. Viņa palika mazliet dusmīga un visa stunda man izlikās kā ista elle.

Bēdīga es aizbraucu mājās, kur es nospēlēju manu stundu klavieres un padarīju mājas darbu. Pēc vakariņām es paskatījos televīziju un tad laimīgi aizgāju gulēt, cerēdama, ka nākošā diena nebūs man tik nebalta.

Baiba Dindzāns
3.ģimn.kl.

MANAS ATMIŅAS PAR EXPO .

Ja es gribētu satirizēt par Expo, es varētu rakstīt, ka manās atmiņas par Expo ir rindas, un rindas, un rindas. Bet nē, es rakstīšu par Expo ideju, par to, ko es īsti atminos, to, ko atminēsies daudzi kanadieši. Un manās atmiņās es arī nevarētu īsti novērtēt Expo īsto skaistumu.

Bet Expo nebija tikai dažas zemes kaudzes netīrā St. Lawrence upē. Expo nebija tikai "Minirail", vai "Hovercraft", vai krāšņi paviljoni. Expo bija daudz kas vairāk. Expo bija Kanada dažās salās. Vēl labāklepna Kanada dažās salās. Pirmo reizi kanadieši varēja teikt: "Es esmu kanadietis," un justies pacilāti.

Lai lasītājs nedomā, ka es neesmu arī lepns būt latvietis. No otras puses es domāju, ka esmu labāks kanadietis, jo es esmu latvietis.

Bet, lai tiktu pie otras lietas, kas ir manās atmiņās par Expo, es mēģināšu runāt par Expo skaistumu. Es atkārtošu nolietoto, bet ļoti pareizo teicienu- "Expo nevar aprakstīt vārdos." Es to nemēģināšu. Rakstnieki mēģinās aprakstīt Expo nākošos gados. Labāk teikt, ka Expo bija tik liels un grezns, ka mani sešu mēnešu apmeklējumi to nav visu aptvēruši. Un kanadiešu asaras pēdējā Expo dienā rāda, ka Kanada, kas uzbūvējusi šo brīnumu, nav Amerikas 53. pavalsts.

Juris Ķipēns
3.ģimn.kl.

KAS IR LATVIETIS .

Vēstures tecējumā latviešu zemi ir pārstaigājušas daudzas tautas. Šo tautu piederīgie ir jaukušies ar latviešiem un bieži paši

palikuši paŗ latvieŗiem.Tā iznāķ, ka latvieŗiem, tāpat kā citām pasaules tautām, ir sveŗu tautu piejauķums.

Kaut gan daudzus gadu simteņus sveŗi kungi valdījuŗi par latvieŗu zemi un tautu, latvieŗi tomēr izrādījuŗies stiprāķi un saglabājuŗi savu mātes valodu, savas tradīcijas, savas tautas gara mantas.To liecina kaut vai tas, ka es rakstu latvisķi, latvieŗu ŷurnālam, latvieŗiem.Bez ŷaubām ir bijuŗi cilvķķi, kas ir atstājuŗi savu tautu, piem.tie, kas ir pārkrievojuŗies, pārvācojuŗies, vai tagad pārangļojuŗies.Bet visumā latvieŗi ir palikuŗi latvieŗi.

Vārdam "latvietis" var būt vairāķas nozīmes.Vārdnīcā tas ir apzīmēts kā Latvijas iedzīmtais vai iedzīvotājs.Pēc ŷīs definīcijas iznāķ, ka latvieŗi ŷeit, trimdā, no kuŗiem daudzi darbojas latvieŗu sabiedriskā dzīvē un māca vai mācās latvieŗu skolā, nav latvieŗi, bet tie sveŗtautieŗi(kuŗu skaits kopā sanāķ 760.000)Latvijā, kas pat nerunā labi latvisķi, būtu latvieŗi.Tas ir nepareizi.

Pēc manām domām latvietis ir latvieŗu tautas loceķlis, kas runā, lasa un raksta latvisķi, kas sabiedrojās ar latvieŗiem, piedalās latvieŗu sabiedriskā dzīvē, interesēķās par tautieŗiem un morāli un materiāli atbalsta latvieŗu sabiedrības darbu, kā piem.latvieŗu skolu un ŷo skolas ŷurnālu.

Es domāju, ka ktrs, kas būs izlasījis ŷo ŷurnālu, ir latvietis.

Uģis Bickis
3.ģimn.kl.

MEŷĀ.

Nakts bija tumŗa un skaidra.
Debesīs spīdēja mēness.
Sniedzīņŗ pāŗķlāja zemi,
Bet klusuma nebija neķur.

Lapsa vajāja zaķīti,
Caur ceru zariem tie skrēja,
Tālumā murdēja upīte...
Un klusuma nebija neķur.

Vāverītes iesķrēja alīņās,
Putniņi aizmirsa dziesmas.....
Vīrs ienāca meŗā
Un klusums apķlāja pasauli.

Alda Plūme
2.ģimn.kl.

IZVILKUMS NO BIJ.MONTREALAS LATVIEŗU SKOLAS SKOLNIEKA VESTULES,rakst.1968.g.13.janvarī,Minsterē.

"Loti cienītais Dekŗņa kungs! Novēlu Jums, Jūsu ķimenei, Latvieŗu skolas skolotāķiem un skolnieķiem Priecīģus Ziemassvētkus un laimīģu Jauno gadu.Jūsu kundze lūdza, lai es atrakstu kā man Minsterē ķlāķas.Esmu ļoti apmierināts ar dzīvi.

Minstere ir skaista pilsēta ar 200.000 iedzīvotāķiem.Te ir vecas būves un pussabumbutoas māķas.Internāts un skola ir jauna un ļoti ķlīta.Katram skolnieķam, kas dzīvo internātā ir privata istaba ar labu gultu, lielu logu, grāmatu plauķtu, rakstamplauķtu starp divām sienām pie loga, lieliem skapķiem un izlietņi ar karstu un aukstu teķoŗu ūdeni.Internāts ir sadalīts divās svarīģās daļās-meiteņu un zēnu.

.....

Ēdamzāle ir starp zēnu un meiteņu galiem. Tā ir liela un visi skolnieki un skolotāji nevar to piepildīt. Ēdiens ir vienkāršs un atkārtojas, bet citādi nav slikts.....

Es esmu trešajā ģimnāzijas klasē. Mums ir sešas stundas, 40 min. katra, vai mazāk..... Sestdienās ir tikai četras stundas (un dziedāšana korim) un pusdienas ir trīsdesmit minūtes agrāk. Man ir trīspadsmit priekšmetu, no tiem pieci ir valodas.....

Pēc sestās stundas mēs skrienam uzkārtot istabas un ēst plkst. vienos. Līdz pusčetriem ir brīvais laiks, ja nav franču valodas stunda (nav obligāta), vingrošana, tautas dejas vai dežura. Tad var iet pastaigāties, apskatīt pilsētu vai iepirkties. Tad nāk mācības laiks līdz pussešiem. Pēc vakariņām vēl divas stundas ir jāmacās.....

Var skatīties televīziju vai iet staigāt, ja internāta vadītājs Imants Balodis atļauj.....

Es ieteicu latviešu jauniešiem braukt uz Minsteri. Tas ir ļoti interesants pārdzīvojums.

V. Miķelsons.

Red. piezīme:

Valdis Miķelsons kopš pag. gada septembra apmeklēja latviešu ģimnāziju Minsterē, Vācijā. Tā ir vienīgā latviešu ģimnāzija brīvajā pasaulē.

TĀ GRŪTĀ LATVIEŠU VALODA .

Meitene mācās no galvas latviešu skolā uzdoto A. Pumpura dzējoli "Imanta"

-Imanta nevaid miris,
Bet tikai apburts klus..

-Imanta nevaid miris....Kas gan tur par muļķībām sarakstītas?
Kā gan miris var vaidēt?

P.S. "Nevaids" arī "navaid" ir sena forma vārdam "nav."

Uzdodot mājas darbu, skolotāja uzraksta uz tāfeles dažus ikdienas valodā retāk sastopamus vārdus, lai bērni sacerētu teikumus, kurus šie vārdi mināmi.. No teikuma satura tad var spriest vai bērns attiecīgo vārdu pareizi saprot. Starp šiem vārdiem ir arī vārds "varmāka." Kāds zēns uzrakstījis teikumu: "Mans tēvs ir varmāka."

Kad skolotāja prasa, kā zēns saprot vārdu "varmāka", tas atbild ka šis vārds pēc viņa domām esot salikts vārds no vārdiem "var" un "māk". "Un mans tēvs ir tik gudrs, ka viņš visu var un māk," nobeidz savu paskaidrojumu zēns.

Līdzīgas šī vārda izpratnes dēļ kādā citā burtnīcā rakstīts: "Es domāju, ka mans vecākais brālis ir varmāka."

Uzdots ietilpināt pareizā teikumā vārdu "posts". Kāda meitene raksta: "Pasaulē ir daudz labi posti. Katram vajadzētu kādu sasniegt."

Laikam gan te būs domāts angļu vārds "post", nevis latviskais "posts".

Posts un bēdas ar to latviešu valodu!